

LA MAÑANA

15-2-04

T(R)ÒPICS

MARCEL·LÍ BORRELL

Allò que el 'megaplex' s'endugué

I els cinemes paradisos segueixen tancant a Lleida. Fem memòria immediata? El diumenge 25 d'agost de 2002 s'apagaven definitivament els projectors dels Cinemes Lumière. El divendres 6 de febrer de 2004 es fonien sense remissió els Xenon Multicines. Què està passant? Fem història immediata. Des finals dels 90 el comerç de l'exhibició cinematogràfica viu un canvi profund. Amb l'esclat dels megaplex, la tercera generació de complexos cinematogràfics posa en marxa el compte enrera que modificarà l'arquitectura de les sales de cinema. Amb el desembarcament de Multicines Lauren el 10 de maig de 2002, pioner dels megaplex a Lleida, s'iniciava el segle XXI fílmic a la ciutat.

Pels qui estimem el cinema, la desaparició d'una sala és perdre una pàtria sentimental. Perquè quan "anem al cine" veiem una pel·lícula, és cert, però

per sempre més el títol estarà vinculat al carrer, al lloc, al vestíbul, a la taquillera, a qui ens trenca l'entrada i, finalment, a qui ens acomoda a la butaca. No per res i per posar-me líric i cinèfil i nostàlgic, perquè no?, en desaparèixer els Lumière, els Xenon, com abans el Victòria, el Goya, el Granados, el Fémina, el Rambla, el Catalunya, el Viñes, el Frontón, el Cervan-

● “La desaparició d'una
● sala de cinema és perdre
● una pràctica sentimental”

tes, les sales maristes del Sagrat Cor i Montserrat, a poc que em descuidi acabo gemegant com l'orgullosa Vivien Leigh-Scarlet O'Hara davant les runes de Tara als acords melodramàtics de Max Steiner. És llei de vida i de vidu amb pensió generosa. Amb els megaplex, un nou ordre s'imposa. El de disposar de 6 a 10 pantalles en un complex arquitectònic minimalista i funcional; unes 2.000 butaques còmodes i espaiades; oferta àmplia i variada de títols; taquilles plurals informatitzades; sons sistema THX; pantalles supergrans en relació a les dimensions d'unes sales en forma d'amfiteatre greco-romà. I la nova fascinació cinèfila ens converteix de desconsolats a amants força ingrats. Segons les estadístiques, el 61% dels 8.097 municipis de l'estat disposa d'una sala; i el 35% de la població no en té cap a la seva localitat. Així les coses, destaquen per la seva absència les polítiques territorials que tinguin en compte la dotació cinematogràfica dels municipis. Això sí, qualsevol llogarret organitza un festival. Goyesc.